

ส่งสารด้วยการอ่าน

• ส่งสารด้วยการอ่าน

การอ่านให้ผู้อื่นฟัง เป็นการส่งสารที่ใช้กันอยู่เสมอ
ในชีวิตประจำวัน เช่น การเล่านิทาน การอ่านข่าว
ในหนังสือพิมพ์ การอ่านเอกสาร การอ่านรายงาน
ในที่ประชุม หรือในที่สาธารณะ เป็นต้น โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งการอ่านในที่ประชุม ซึ่งผู้กล่าวอ่านจากต้นฉบับ
สารจะผิดพลาดหรือคลาดเคลื่อนไม่ได้ เพราะจะทำให้
เกิดความเสียหายได้

- การอ่านให้ผู้อื่นฟังในโอกาสต่าง ๆ ต้องอาศัยทักษะ หรือความสามารถในการอ่านที่พัฒนาสูงขึ้น ตามลำดับ ควรอ่านให้นำมาฟัง และผู้ฟังสนใจ อยู่ตลอดเวลา ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยต่อไปนี้

๑. ความเข้าใจสารในบทอ่าน
๒. ความพร้อมทั้งกายและใจ
๓. การทรงตัวและการใช้กิริยาอาการ
๔. การใช้เสียง

วิธีทำความเข้าใจบทอ่าน มีขั้นตอนดังนี้

๑. ต้องศึกษาความหมายของคำ กลุ่มคำ และสำนวนในบทอ่านให้เข้าใจเสียก่อน

๒. ศึกษาความหมายของกลุ่มคำแล้วแยกให้ถูกต้อง ความหมายจะได้ไม่ผิดพลาดคลาดเคลื่อน

๓. จับใจความสำคัญ หรือความคิดสำคัญของบทอ่าน รวมทั้งตีความให้ได้ว่าผู้เขียนมีเจตนาอย่างไร แล้วถ่ายทอดให้ผู้ฟังได้ความคิด ความรู้สึก และเข้าใจโดยอาศัยน้ำเสียงและกิริยาอาการประกอบความรู้ ความชำนาญ และไหวพริบของแต่ละคน ข้อสำคัญจะต้องทำด้วย

๔. ความพร้อมทั้งกายและใจ บุคคล ที่จะอ่านสารได้นำฟัง
จะต้องมีความพร้อมทั้งกายและใจ

๕. การทรงตัวและการใช้กิริยาอาการ การทรงตัวให้ถูกวิธี
จะช่วยให้ระบบกล้ามเนื้อต่าง ๆ ทำงานประสานกัน ทำให้
เปล่งเสียงได้ดี

๖. การใช้เสียง ขึ้นอยู่กับทักษะ ๔ ประการต่อไปนี้

๖.๑ อัตราเร็วในการเปล่งเสียง

๖.๒ ความดังในการเปล่งเสียง

๖.๓ ระดับของเสียง

๖.๔ คุณภาพของเสียง

- จุดประสงค์ของการอ่าน

ในการอ่านบุคคลแต่ละคนจะมีจุดประสงค์ของตนเอง คนที่อ่านข้อความเดียวกันอาจมีจุดประสงค์หรือความคิดต่างกัน โดยทั่วไปจุดประสงค์ของการอ่านมี ๓ ประการ คือ

๑. การอ่านเพื่อความรู้ ได้แก่ การอ่านหนังสือประเภท ตำรา สารคดี วารสาร หนังสือพิมพ์ และข้อความต่าง ๆ เพื่อให้ทราบเรื่องราวอันเป็นข้อความรู้ หรือเหตุการณ์บ้านเมือง

๒. การอ่านเพื่อความคิด แนวความคิดทางปรัชญา วัฒนธรรม จริยธรรมและความคิดเห็นทั่วไป มักแทรกอยู่ในหนังสือแทบทุกประเภท มีใช้หนังสือประเภทปรัชญา หรือจริยธรรมโดยตรงเท่านั้น

๓. การอ่านเพื่อความบันเทิง เป็นการอ่านเพื่อฆ่าเวลา เช่น ระหว่าง ที่คอยบุคคลที่นัดหมาย คอยเวลารถไฟออก เป็นต้น หรืออ่านหนังสือ ประเภทบันเทิงคดีในเวลาว่าง เช่น เรื่องสั้น นวนิยาย การ์ตูน วรรณคดี ประเทืองอารมณ์

ประเภทของการอ่าน

๑. การอ่านเก็บความรู้ เป็นกิจกรรมที่สำคัญในการเรียน
วิธีเก็บความรู้เป็นวิธีธรรมชาติ การรับความรู้นั้นอาจจะสมบูรณ์
หรือไม่สมบูรณ์ก็ได้ ผู้อ่านอาจเลือกเก็บเฉพาะข้อความรู้ที่ตน
ต้องการ เพื่อให้ประโยชน์บางอย่างก็ได้

๒. การอ่านเอาเรื่อง เป็นการอ่านที่ผู้เขียนนำเสนอไว้ใน
บทความ ผู้อ่านต้องคิดติดตามเรื่องราวให้ได้ต่อเนื่องกันไป การอ่าน
เอาเรื่องจะได้ผลสมบูรณ์ ผู้อ่านจะต้องเข้าใจ รู้เรื่อง และควรจำเรื่อง
ให้ได้ด้วย

๓. การอ่านวิเคราะห์ คำว่า วิเคราะห์ หมายถึง แยกแยะ ออกเป็นส่วน ๆ เพื่อทำความเข้าใจ และเห็นความสัมพันธ์ระหว่าง ส่วนต่าง ๆ การอ่านวิเคราะห์ต้องใช้ความคิดในการอ่านเอาเรื่อง เป็นสำคัญก่อน ต้องรู้จักแยกแยะประโยค แล้วพิจารณาว่า ส่วนต่างๆมีความเกี่ยวข้องกันอย่างไร

๔. การอ่านตีความ เมื่ออ่านวิเคราะห์แล้ว ผู้อ่านต้อง พิจารณาอีกครั้งหนึ่งว่า สารที่สำคัญที่สุดซึ่งผู้เขียนตั้งใจจะบอก แก่ผู้อ่านนั้นคืออะไร สารนั้นอาจเป็นความตั้งใจ หรือมีเจตนา แนะนำ สั่งสอน เตือนสติ โดยอาจใช้กลวิธีต่าง ๆ กัน

การอ่านเพื่อพัฒนาตนเอง

๑. การอ่านเพื่อพัฒนาตนเองในด้านความรู้ ปกติคนที่รอบรู้ มักจะเป็นผู้ที่รับฟังหรืออ่านสิ่งต่าง ๆ อยู่เสมอ ซึ่งช่วยให้ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม และอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข
  - ความรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน จะอ่านได้จากหนังสือพิมพ์
  - ความรู้ด้านสุขภาพอนามัย หาอ่านได้จากวารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์ หนังสือเล่มต่าง ๆ
  - ความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ในปัจจุบันเป็นที่วิตกของบุคคลทั่วไปหาอ่านได้จากวารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์ หนังสือเล่ม และสิ่งพิมพ์ต่างๆ

๒. การอ่านเพื่อพัฒนาตนเองในด้านอารมณ์ กล่าวคือ เป็นการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงความรู้สึก โดยให้สามารถควบคุม อารมณ์รุนแรงได้ และมีความรู้สึกต่อสิ่งที่กระทบ ทั้งในด้าน ที่พึงพอใจและไม่พึงพอใจ ซึ่งเกิดจากการรับสารหลายชนิด โดยสารที่เรามักจะอ่านก็จะต้องเป็นหนังสือที่อ่านแล้วให้ความ เพลิดเพลิน เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น คำกลอน

๓. การอ่านเพื่อพัฒนาตนเองในด้านคุณธรรม คุณธรรม เป็นเครื่องกำกับจิตใจของมนุษย์ ให้ประพฤติปฏิบัติในด้านดีงาม เป็นสิ่งที่ทำให้มนุษย์แตกต่างกับสัตว์ คุณธรรม ประกอบด้วย ความรู้ ความคิด และอารมณ์อันช่วยขัดเกลาจิตใจให้ประณีต ยิ่งขึ้น ทำให้เกิดวิจาร์ณญาณ และสติปัญญา สำหรับงานเขียน ที่ช่วยพัฒนาด้านคุณธรรมให้แก่ผู้อ่านมีอยู่มาก เช่น งานเขียน เกี่ยวกับธรรมะ ศิลปะ คตินิยม สุภาษิต เป็นต้น

• พี่พูดพูดเขาขาดแล้วหวาดจิต

พี่ขาดมิตรมาไกลถึงไพรธัญท์

นึกเฉลียวเสียวทรวงถึงดวงจันทร์

จะขาดกันเสียเหมือนเขาพี่เศร้าใจ

- ผมมีความรู้สึกส่วนตัวว่าในระดับของพวกเกษตรกรด้วยกัน ชาวภาคอีสานน่าสงสารกว่าใคร เพราะรายได้ต่ำ ผมเคยไปสัมผัสชีวิตชาวภาคไหน ๆ ภาคกลาง พบว่าส่วนใหญ่แล้ว ไม่มีพื้นที่ทำนา เป็นของตนเอง หรือถึงมีก็มีไม่ใคร่ นอกนั้น เป็นของนายทุนทั้งสิ้น ผมจึงพยายามที่จะศึกษาว่าการป้องกัน กำจัดและลดต้นทุนการผลิต การลงทุนของชาวภาค เพื่อให้เขาได้กำไรสูงสุด นี่คือการเป้าหมายงานวิจัย

- กว่าเจ้าจะสูงใหญ่เกินไหล่แม่
ลำบากแท้เพียงไหนดวงใจเอ๋ย
สักหายใจห่างเจ้าแม่ไม่เคย
เฝ้าชมเชยลูกน้อยผู้กลอยใจ
ความชรามาเยือนเตือนให้รู้
แม่จะอยู่กับเราอีกเท่าไร
ไม้ไผ่ปลั่งทรุดพังลงวันใด
เย็นร่วมไทรจกดับไปกับกาล

- คนอื่นเสียเวลาฝึกลูก ช่างให้เชื่อง (ไม่ให้หนี ไปไหน) จะผูกลูกข้างไว้ กับวัตถุขนาดใหญ่ เช่น ต้นไม้ใหญ่ ซึ่งไม่ว่าลูกข้างจะดึง หรือจะลาก อย่างไม่อาจ หลุดพ้นเป็นอิสระได้